

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1995

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä joulukuuta 1995

N:o 1606—1614

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1606	Laki yksityisistä teistä annetun lain muuttamisesta	3647
1607	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös työeläkelakien ja luopumisjärjestelmiä koskevien lakien mukaisen etuuksien sitomisesta palkka- ja hintatason muutokseen	3650
1608	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös tapaturmavakuutuslain mukaisten etuuksien ja muiden markkamäärien sitomisesta palkka- ja hintatason muutokseen	3653
1609	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös sotilasvammalain mukaisten korvausten sitomisesta palkka- ja hintatason muutokseen	3655
1610	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös työntekijäin työeläkemaksun ja työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta sairausvakuutusjärjestelmän mukaisissa päivärahoissa ja kuntoutusrahalain mukaisissa kuntoutusrahoissa	3657
1611	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös työntekijäin työeläkemaksun ja työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta tapaturmavakuutuslain perusteella maksettavissa päivärahoissa	3658
1612	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös työntekijäin työeläkemaksun ja työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta työttömyysturvalain perusteella maksettavissa päivärahoissa	3659
1613	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös työntekijäin eläkemaksusta annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen 3 §:n muuttamisesta	3660
1614	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös lääkekorvauslautakunnan maksullisista suoritteista	3661

N:o 1606

Laki

yksityisistä teistä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan yksityisistä teistä 15 päivänä kesäkuuta 1962 annetun lain (358/62) 94 §, sellaisena kuin se on 14 päivänä lokakuuta 1977 annetussa laissa (728/77),

muutetaan 93, 95—97 ja 109 §,

sellaisina kuin niistä ovat 93 ja 96 § viimeksi mainitussa laissa ja 97 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, sekä

lisätään lakiin uusi 93 a ja 93 b § seuraavasti:

93 §

Valtion varoista voidaan valtion talousarviossa olevien tähän tarkoitukseen osoitetujen määrärahojen rajoissa antaa vuosittain avustusta sellaisen autolla-ajokelpoisen yksityisen tien kunnossapitoon ja parantamiseen, jota koskevien asioiden hoitamista varten on perustettu tiekunta ja

1) jolla on paikkakunnalla huomattava liikenteellinen merkitys; tai

2) joka on tarpeellinen pysyvän asutuksen pääsytienä vähintään yhden kilometrin matkalla ja jonka vaikutuspiirissä on vähintään kolme pysyvästi asuttua taloutta.

Valtionavustusta ei myönnetä tiekunnan tiehen kuuluvalla, pelkästään maa- tai metsä-

HE 55/95

SuVM 1/95

LiVM 4/95

EV 135/95

164—1995

450301A

talouskäytössä olevalle taikka pelkästään vapaa-ajan asuntoihin johtavalle tien osalle eikä myöskään asema- tai rakennuskaava-alueella olevalle tielle tai tien osalle.

93 a §

Edellä 93 §:n 1 momentissa tarkoitettujen avustuksen enimmäismäärä on momentin 1 kohdassa mainitulla tiellä 75 prosenttia tien laskennallisista kunnossapitokustannuksista ja 2 kohdassa mainitulla tiellä 75 prosenttia tien sen osan laskennallisista kunnossapitokustannuksista, joka jää jäljelle, kun tien avustuskelpoisesta pituudesta vähennetään 100 metriä kutakin sen vaikutuspiirissä olevaa pysyvästi asuttua taloutta kohti. Laskennallisista kunnossapitokustannuksista säädetään tarkemmin asetuksella.

Lauttapaikan ja vuosittain purettavan sillan osalta avustuksen enimmäismäärä on 80 prosenttia ja talvitien osalta 65 prosenttia hyväksyttävistä todellisista käyttö- ja kunnossapitokustannuksista.

Lauttapaikkojen ylläpitoon ja vuosittain purettaviin siltoihin myönnettävistä valtionavustuksista voidaan maksaa yksityistiekunnille enakkona enintään 80 prosenttia edellisen vuoden toteutuneista kustannuksista.

93 b §

Jos tie tai sen osa olosuhteiden muuttumisen vuoksi ei enää täytä 93 §:n 1 momentissa säädettyjä avustuksen saamisen edellytyksiä, avustus lakkautetaan.

Asema- tai rakennuskaava-alueella olevalta tieltä tai sen osalta avustus lakkautetaan sen jälkeen, kun kunta on 3 §:n 3 momentin mukaisesti ottanut tienpidon hoitaakseen tai kun kaavan voimaantulosta on kulunut viisi vuotta.

95 §

Kunta päättää sen varoista yksityisen tien tienpitoon myönnettävistä avustuksista, avustuksen ehdoista ja käytön valvonnasta samoin kuin yksityisen tien tekemisen tai kunnossapidon ottamisesta kokonaan tai osaksi kunnan suoritettavaksi.

96 §

Jos valtio tai kunta avustaa yksityisen tien kunnossapitoa tai kunta kustannuksellaan vastaa yksityisen tien kunnossapidosta, tien käyttämistä muuhun kuin tieosakkaiden hyväksi tapahtuvaan liikenteeseen ei saa kieltää.

tää. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Milloin kunta on antanut avustusta yksityisen tien tekemiseen tai tehnyt tien kokonaan tai osaksi kunnan varoilla, on kymmenen vuoden ajan viimeisen avustuserän nostamisesta tai kunnan tekemän tietyön päättymisestä lukien noudatettava, mitä 1 momentissa on säädetty.

97 §

Valtionavustuksen myöntämisestä ja lakkauttamisesta päättää tiepiiri, jonka alueella tie tai suurin osa siitä on.

109 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

Tielaitos antaa valtionavustusta ja siihen oikeutettujen teiden pitoa koskevat ohjeet.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Tämän lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin voidaan ryhtyä ennen lain voimaantuloa.

Yksityisten teiden tekemiseen ennen lain voimaantuloa myönnettyt harkinnanvaraiset avustukset maksetaan loppuun vuonna 1995 ja sitä ennen valtion talousarviossa myönnettyjen, käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa. Avustusta saaneen tien käyttämistä muuhun kuin tieosakkaiden hyväksi tapahtuviin kuljetuksiin ei saa kieltää kymmenen vuoden aikana viimeisen avustuserän nostamisesta lukien. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Mikäli yksityiselle tielle on maksettu valtion varoista avustusta tien kunnossapitoon vuonna 1995, tien käyttämistä muuhun kuin tieosakkaiden hyväksi tapahtuviin kuljetuksiin ei saa kieltää viiden vuoden aikana tämän lain voimaantulosta lukien. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tiellä tarvitaan tällöinkin tiekunnan tai tieosakkaiden suostumus.

Tämän lain voimaan tullessa kesken oleva aikaisemman lain 96 §:n 3 momentissa tar-

koitettu määräaika jatkuu, kunnes kymmenen vuotta on kulunut viimeisen avustuserän nostamisesta.

Aikaisemman lain nojalla tehdyt teiden kunnossapitoa koskevat valtionavustuspää-

tökset lakkaavat olemasta voimassa tämän lain voimaan tullessa.

Tällä lailla kumotaan 17 päivänä maaliskuuta 1995 annettu laki yksityisistä teistä annetun lain muuttamisesta (378/95).

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 1607

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös**työeläkelakien ja luopumisjärjestelmiä koskevien lakien mukaisten etuuksien sitomisesta palkka- ja hintatason muutokseen**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeriö on sen nojalla, mitä säädetään 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 9 §:ssä, sellaisena kuin sen on 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1482/95), 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 13 a §:ssä, sellaisena kuin se mainitussa 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1483/95), 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain 14 §:ssä, sellaisena kuin se on 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (661/76), ja 19 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (751/74), 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain 13 §:ssä, sellaisena kuin se on 29 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa laissa (662/76), ja 17 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (752/74), 20 päivänä heinäkuuta 1985 annetun eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain (662/85) 10 §:ssä 4 päivänä tammikuuta 1974 annetun luopumiseläkelain 24 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 14 päivänä lokakuuta 1994 annetussa laissa (885/94) ja maatalousyrittäjien luopumistuesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1293/94) 40 §:ssä sekä työntekijäin eläkelain 9 §:n soveltamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1482 /95) nojalla päättänyt:

1 §

Työntekijäin eläkelain mukaisen eläketurvan sitomiseksi sanotun lain 9 §:ssä tarkoitetulla tavalla maan palkka- ja hintatasoon tarkistetaan eläkettä myönnettäessä ja eläkkeiden yhteensovitusta uudelleen toimitetessa eläkepalkka ja sen jälkeen kalenterivuositain eläkkeen maksettava määrä käyttäen työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti vahvistettuja indeksilukuja siten kuin jäljempänä määrätään.

Sen kalenterivuoden loppuun, jona työntekijä täyttää 65 vuotta, käytetään indeksia, jossa palkkatason muutoksen painokerroin on 0,5 ja hintatason muutoksen painokerroin 0,5.

Sen kalenterivuoden jälkeen, jonka kuluessa työntekijä on täyttänyt 65 vuotta, käytetään indeksia, jossa palkkatason muutoksen painokerroin on 0,2 ja hintatason muutoksen painokerroin 0,8.

Työntekijäin eläkelain 7 h §:ssä tarkoitettuun perhe-eläkkeeseen sovelletaan 2 momentin mukaista indeksia sen kalenterivuoden loppuun, jonka aikana edunjättäjä täytti tai olisi täyttänyt 65 vuotta. Sen kalenterivuoden jälkeen, jonka kuluessa edunjättäjä täytti tai olisi täyttänyt 65 vuotta, perhe-eläke tarkistetaan 3 momentin mukaisella indeksillä.

2 §

Työntekijäin eläkelain mukaan eläkepalkkaa määrättäessä valintavuosien työansiot tarkistetaan työsuhteen päättymisvuoden indeksitasoon jakamalla työansiot vastaaville kalenterivuosille vahvistetuilla indeksiluvuilla ja kertomalla osamäärät työsuhteen päättymisvuodelle vahvistetulla indeksiluvulla.

Työntekijäin eläkelain mukaista eläkepalkkaa tarkistettaessa eläkepalkan määrä jaetaan työsuhteen päättymisvuodelle vah-

vistetulla indeksiluvulla ja osamäärä kerrotaan sille vuodelle vahvistetulla indeksiluvulla, jolta tarkistettuun palkkaan perustuva ensimmäinen eläke-erä maksetaan.

Tarkistettaessa työntekijäin eläkelain mukaisen vapaakirjan määrää eläkettä myönnettäessä tai uudelleen yhteensovittaessa jaetaan vapaakirjan määrä työsuhteen päättymisvuoden mukaisella indeksiluvulla ja osamäärä kerrotaan sille vuodelle vahvistetulla indeksiluvulla, johon vapaakirja tarkistetaan.

Tarkistettaessa kalenterivuosittain työntekijäin eläkelain mukaista eläkkeen määrää eläkkeen myöntämisen tai uuden yhteensovituksen jälkeen jaetaan viimeksi maksettu eläkkeen määrä kyseisen ajankohdan mukaisella indeksiluvulla ja osamäärä kerrotaan sille vuodelle vahvistetulla indeksiluvulla, jolta eläke maksetaan.

Jos indeksitarkistus tulee tehtäväksi useammalta kuin yhdeltä vuodelta ja tarkistusväli ylittää yli sen kalenterivuoden, jona työntekijä täytti tai edunjättäjä täytti tai olisi täyttänyt 65 vuotta, markkamäärä tarkistetaan kertomalla se osamäärällä, jossa jaettavana on 1 §:n 2 momentin mukainen indeksiluku 65 vuoden iän täyttämivuodelta ja jakajana vastaava indeksiluku kalenterivuodelta, jonka tasossa markkamäärä on. Saatu tulos kerrotaan edelleen osamäärällä, jossa jaettavana on 1 §:n 3 momentin mukainen indeksiluku kalenterivuodelta, jolle markkamäärä tarkistetaan ja jakajana vastaava indeksiluku 65 vuoden iän täyttämivuodelta.

3 §

Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain, eräiden työsuhteissa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain ja merimieseläkelain mukaisen eläketurvan sitomiseksi maan palkkatasoon muunnetaan työntekijäin kunakin kalenterivuotena ansaitseman eläkkeen perusteena olevan palkan määrä eläkettä myönnettäessä ja eläkkeiden yhteensovitusta uudelleen toimitettaessa ja sen jälkeen kalenterivuosittain eläkkeen maksettava määrä soveltaen vastaavasti 1 ja 2 §:n määräyksiä.

4 §

Maatalousyrittäjien eläkelain 5 §:ssä ja yrittäjien eläkelain 4 §:ssä tarkoitetun yrittä-

jätöimintajakson jatkuessa tarkistetaan vahvistettu työtulo maan palkkatasoon muutoksia vastaavasti jakamalla viimeksi vahvistettu työtulo sen kalenterivuoden indeksiluvulla, josta alkaen sanottu työtulo on vahvistettu ja kertomalla osamäärä alkavan kalenterivuoden indeksiluvulla.

Määrättäessä maatalousyrittäjien eläkelaisa ja yrittäjien eläkelaisa tarkoitettua eläkkeen perusteena olevaa työtuloa jaetaan vahvistettu työtulo sen kalenterivuoden indeksiluvulla, josta alkaen sanottu työtulo on vahvistettu, ja osamäärä kerrotaan sen kalenterivuoden indeksiluvulla, jonka aikana yrittäjätöimintajakso on päättynyt.

Maatalousyrittäjien eläkelain ja yrittäjien eläkelain mukaisen eläketurvan sitomiseksi maan palkkatasoon muunnetaan eläkkeen perusteena oleva työtulon määrä eläkettä myönnettäessä ja eläkkeiden yhteensovitusta uudelleen toimitettaessa ja sen jälkeen kalenterivuosittain eläkkeen maksettava määrä soveltaen vastaavasti 1 ja 2 §:n määräyksiä.

5 §

Edellä mainituissa työeläkelaeissa säädetyt markkamäärät tarkistetaan kalenterivuosittain 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun indeksiluvun mukaan käyttäen peruslukuna työntekijäin eläkelaisa säädettyyn markkamäärään vuodelle 1966, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaisa säädettyihin markkamääriin vuodelle 1962, eräiden työsuhteissa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelaisa säädettyihin markkamääriin vuodelle 1966 sekä maatalousyrittäjien eläkelaisa ja yrittäjien eläkelaisa säädettyihin markkamääriin vuodelle 1970 vahvistettua indeksilukua.

Milloin jonakin kalenterivuotena saatua tuloa tai palkkaa on verrattava myöhempänä kalenterivuotena voimassa olevaan 1 momentissa tarkoitettuun markkamäärään, muunnetaan sanottu tulo tai palkka jälkimmäisen kalenterivuoden tasolle soveltaen, jollei 7 §:stä muuta seuraa, vastaavasti 1 ja 2 §:n määräyksiä.

6 §

Luopumiseläkelain mukaisen luopumiseläkkeen, maatalousyrittäjien sukupolenvaihdoseläkkeestä annetun lain mukaisen sukupolenvaihdoseläkkeen perusmäärän,

maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain mukaisen luopumiskorvauksen ja maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain mukaisen luopumistuen perusmäärän sitomiseksi maan palkkatasoon noudatetaan soveltuvin osin, mitä 1 §:ssä, 2 §:n 4 ja 5 momentissa sekä 4 §:ssä säädetään.

7 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996 ja sillä kumotaan sosiaali- ja terveysministeriön työeläkelakien ja luopumuseläkelain mukaisen eläketurvan sitomisesta palkkatasoon 30 päivänä heinäkuuta 1976 antama päätös (669/76).

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Verrattaessa keskimääräistä työnansiota 5 §:n mukaisesti tarkistettuun työntekijäin eläkelain 1 §:ssä säädettyyn markkamäärään muunnetaan vuonna 1969 saatu työansio vuoden 1970 tasolle kertomalla se luvulla 1.09.

Sovellettaessa lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 momentissa olevaa säännöstä muunnetaan ennen vuotta 1970 saatu palkka ensin vuoden 1970 tasolle siten, että kerrotaan ennen vuotta 1965 saatu palkka luvulla 1.97, vuosina 1965 ja 1966 saatu palkka luvulla 1.58 sekä vuosina 1967—1969 saatu palkka luvulla 1.31.

Hallitusneuvos toimistopäällikkönä
Tuulikki Haikarainen

N:o 1608

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös**tapaturmavakuutuslain mukaisten etuuksien ja muiden markkamäärien sitomisesta palkka- ja hintatason muutokseen**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeriö on sen nojalla, mitä 20 päivänä elokuuta 1948 annetun tapaturmavakuutuslain (608/48) 60 §:n, sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa (1122/83), 20 päivänä helmikuuta 1987 annetussa laissa (192/87) ja 30 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1642/92) sekä työntekijäin eläkelain 9 §:n soveltamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1482/95) nojalla päättänyt:

1 §

Tapaturmavakuutuslain mukaisten etuuksien ja sanotussa laissa mainittujen markkamäärien sitomiseksi työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettulla tavalla maan palkka- ja hintatason muutokseen käytetään työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti vahvistettuja indeksilukuja siten kuin jäljempänä määrätään.

2 §

Sen kalenterivuoden loppuun, jona korvauksensaaja täyttää 65 vuotta, käytetään tapaturmaeläkkeeseen ja elinkorkoon indeksiä, jossa palkkatason muutoksen painokerroin on 0,5 ja hintatason muutoksen painokerroin 0,5.

Sen kalenterivuoden jälkeen, jonka kuluessa korvauksensaaja on täyttänyt 65 vuotta, käytetään tapaturmaeläkkeeseen ja elinkorkoon indeksiä, jossa palkkatason muutoksen painokerroin on 0,2 ja hintatason muutoksen painokerroin 0,8.

Perhe-eläkkeeseen ja huoltoeläkkeeseen käytetään 1 momentissa tarkoitettua indeksiä sen kalenterivuoden loppuun, jonka aikana edunjättäjä täytti tai olisi täyttänyt 65 vuotta. Sen kalenterivuoden jälkeen, jonka kuluessa edunjättäjä täytti tai olisi täyttänyt 65 vuotta,

perhe-eläke ja huoltoeläke tarkistetaan 2 momentissa tarkoitettulla indeksillä.

3 §

Jos indeksitarkistus tulee tehtäväksi useammalta kuin yhdeltä vuodelta ja tarkistusväli ylittää yli sen kalenterivuoden, jona korvauksensaaja täytti tai edunjättäjä täytti tai olisi täyttänyt 65 vuotta, markkamäärä tarkistetaan kertomalla se osamäärällä, jossa jaettavana on 2 §:n 1 momentin mukainen indeksiluku 65 vuoden iän täyttämivuodelta ja jakajana vastaava indeksiluku kalenterivuodelta, jonka tasossa markkamäärä on. Saatu tulos kerrotaan edelleen osamäärällä, jossa jaettavana on 2 §:n 2 momentin mukainen indeksiluku kalenterivuodelta, jolle markkamäärä tarkistetaan ja jakajana vastaava indeksiluku 65 vuoden iän täyttämivuodelta.

4 §

Korotettaessa indeksillä haittarahaa sekä elinkoron sijasta maksettavaa kertakaikkista korvausta ja tapaturmavakuutuslain 11 ja 12 §:ssä, 16 §:n 3 momentissa, 20 §:n 1 ja 2 momentissa, 28 §:n 6 momentissa ja 53 §:n 5 momentissa ja 60 a §:n 4 momentissa säädettyjä markkamääriä sekä tehtäessä 24 c

§:n 3 momentin mukaista tulosovituksesta aiheutuvaa vähennystä käytetään edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua indeksilukua.

5 §

Jollei tässä päätöksessä muuta määrätä, tapaturmavakuutuslain mukaisten etuuksien ja muiden markkamäärien sitomisesta palkka- ja hintatason muutokseen työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettulla tavalla on so-

veltuvain osin voimassa, mitä työeläkelakien ja luopumisjärjestelmiä koskevien lakien mukaisten etuuksien sitomisesta palkka- ja hintatason muutokseen annetussa sosiaali- ja terveysministeriön päätöksessä (1607/95) säädetään.

6 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Hallitusneuvos toimistopäällikkönä
Tuulikki Haikarainen

N:o 1609

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös sotilasvammalain mukaisten korvausten sitomisesta palkka- ja hintatason muutokseen

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeriö on sen nojalla, mitä 28 päivänä toukokuuta 1948 annetun sotilasvammalain 43 a §:ssä, sellaisena kuin se on muutettuna 19 päivänä joulukuuta 1980 annetussa laissa (973/80) ja 29 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa (1124/83) sekä työntekijäin eläkelain 9 §:n soveltamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1482/95) nojalla päättänyt:

1 §

Sotilasvammalain mukaisten korvausten sitomiseksi työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettulla tavalla maan palkka- ja hintatason muutokseen käytetään työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti vahvistettuja indeksilukuja siten kuin jäljempänä määrätään.

Sen kalenterivuoden loppuun, jona vahingoittunut tai sairastunut täyttää 65 vuotta, käytetään indeksiä, jossa palkkatason muutoksen painokerroin on 0,5 ja hintatason muutoksen painokerroin 0,5.

Sen kalenterivuoden jälkeen, jonka kulussa vahingoittunut tai sairastunut on täyttänyt 65 vuotta, käytetään indeksiä, jossa palkkatason muutoksen painokerroin on 0,2 ja hintatason muutoksen painokerroin 0,8.

Sotilasvammalain 14 §:ssä tarkoitettuun huoltoeläkkeeseen, 16 §:ssä tarkoitettuun lisähuoltoeläkkeeseen ja 16 a §:ssä tarkoitettuun kertakaikkiseen korvaukseen sovelletaan 2 momentin mukaista indeksiä sen kalenterivuoden loppuun, jonka aikana edun-

jättäjä täytti tai olisi täyttänyt 65 vuotta. Seuraavan kalenterivuoden alusta lukien huoltoeläke ja lisähuoltoeläke tarkistetaan 3 momentin mukaisella indeksillä.

Sotilasvammalain 17 §:ssä tarkoitettuun hautausapuun sovelletaan edunjättäjän iästä riippumatta 2 momentissa tarkoitettua indeksiä.

Milloin huoltoeläkettä saavalle leskelle uudelleen avioitumisen johdosta suoritetaan sotilasvammalain 15 §:n 3 momentin nojalla kertakorvauksena huoltoeläke kolmelta vuodelta, sovelletaan korvaukseen sitä indeksiä, jonka mukaan huoltoeläke määräytyi uudelleen avioitumisvuotena.

2 §

Jos tarkistusväli ylittää yli sen kalenterivuoden, jona vahingoittunut tai sairastunut täytti tai edunjättäjä olisi täyttänyt 65 vuotta, korvauksen perussumma tarkistetaan kertomalla se osamäärällä, jossa jaettavana on 1 §:n 2 momentin mukainen indeksiluku 65 vuoden

iän täyttämivuodelta ja jakajana saman indeksin pisteluku, jonka tasossa korvauksen perussumma on. Saatu tulos kerrotaan edelleen osamäärällä, jossa jaettavana on 1 §:n 3 momentin mukainen indeksiluku kalenterivuodelta, jolle markkamäärä tarkistetaan ja

jakajana saman indeksin pisteluku 65 vuoden iän täyttämivuodelta.

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Hallitusneuvos toimistopäällikkönä
Tuulikki Haikarainen

N:o 1610

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös**työntekijäin työeläkemaxun ja työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta sairausvakuutusjärjestelmän mukaisissa päivärahoissa ja kuntoutusrahain mukaisissa kuntoutusrahoissa**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeriö on työntekijäin työeläkemaxun ja työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1501/95) 2 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Sairausvakuutuslain 16 §:ssä ja sairausvakuutusasetuksen 8 §:ssä tarkoitetuista verotuksessa todetuista tai sairausvakuutusasetuksen 10 §:n mukaisesti selvitettyistä työ- ja virkasuhteessa saaduista työtuloista vähennetään 4,5 prosenttia.

Kuntoutusrahain 14 §:n mukaan työtulojen perusteella määrätystä kuntoutusrahasta, joka on alkanut ennen 1 päivää tammikuuta

1996, vähennetään 4,5 prosenttia. Vähennystä kuntoutusrahasta ei kuitenkaan tehdä, jos kuntoutusrahan suuruus on määrätty sairausvakuutusasetuksen 10 §:n mukaisesti selvitettyjen työtulojen perusteella.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*Hallitusneuvos toimistopäällikkönä
Tuulikki Haikarainen

N:o 1611

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös

työntekijäin työeläkemaksun ja työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta tapaturmavakuutuslain perusteella maksettavissa päivärahoissa

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeriö on työntekijäin työeläkemaksun ja työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1501/95) 2 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Sen estämättä, mitä tapaturmavakuutuslaisa (608/48) säädetään, vuodelle 1996 maksettavan päivärahan perusteena olevan vuosityöansion määrästä vähennetään 4,5 prosenttia, ei kuitenkaan työntantajalle korvausta suoritettaessa. Samoin menetellään, kun päivärahan perusteena on tapaturmavakuutuslain 16 a §:n mukaan laskettavat neljän viikon ansiot.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

2 §

Jos 1 §:ssä tarkoitettu työnansio määräytyy yrittäjätulojen perusteella, ei 1 §:ssä tarkoitettua vähennystä kuitenkaan tehdä.

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Hallitusneuvos toimistopäällikkönä
Tuulikki Haikarainen

N:o 1612

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös**työntekijäin työeläkemaksun ja työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta työttömyysturvalain perusteella maksettavissa päivärahoissa**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeriö on työntekijäin työeläkemaksun ja työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1501/95) 2 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Sen estämättä, mitä työttömyysturvalaissa (602/84) ja ansioon suhteutetun työttömyyspäivärahan perusteena olevan palkan määrittämisestä annetussa asetuksessa (754/84) säädetään, työtulo-osuuden määrästä vähennetään 4,5 prosenttia, jos työttömyyspäivä-

värahan perusteena oleva työttömyysturvalain 23 §:ssä tarkoitettu palkka määritellään tammikuun 1 päivän 1996 jälkeen.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*Hallitusneuvos toimistopäällikkönä
Tuulikki Haikarainen

N:o 1613

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös
työntekijäin eläkemaksusta annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeriö on muuttanut 15 päivänä joulukuuta 1993 työntekijäin eläkemaksusta annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen (1311/93) 3 §:n seuraavasti:

3 §

— — — — —
Työntekijäin eläkemaksua pidätetään kuitenkin toisesta kalenterikuukaudesta alkaen edellyttäen, että työntekijäin eläkelain 1 §:n 2 momentin edellytysten arvioidaan täyttyvän työsuhteen toisenakin kalenterikuukautena. Jos työnantaja jo ennen toista kalenterikuukautta arvioi edellä mainittujen edellytysten täyttyvän kahtena peräkkäisenä

kalenterikuukautena, eläkemaksua voidaan ryhtyä pidättämään jo seuraavasta palkanmaksusta lukien. Jos työskentely ei tule työntekijäin eläkelain piiriin, työnantajan on palautettava pidätetty eläkemaksu työntekijälle.

—————
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Hallitusneuvos toimistopäällikkönä
Tuulikki Haikarainen

N:o 1614

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös lääkekorvauslautakunnan maksullisista suoritteista

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

Sosiaali- ja terveysministeriö on 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/92) 8 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita ovat sairausvakuutuslain (364/63) 5 a §:ssä tarkoitettujen lääkkeiden korvausperusteeksi hyväksyttävän kohtuullisen tukkuhinnan vahvistamista ja vahvistetun hinnan korottamista koskevan hakemuksen käsittely ja muut suoritteet, joista hakijalta peritään seuraavat kiinteät maksut:

1) uusi vaikuttava aine, uusi lääkeaineyhdistelmä, uusi lääkemuoto uudessa indikaatiossa, bioteknologisesti valmistettu lääke	10 000,—
2) uusi vahvuus, uusi lääkemuoto, rinnakkaisvalmiste, lääkevalmiste rinnakkaistuonnissa, määräaikaisen päätöksen uusintahakemus, allergenivalmiste, radiofarmaseuttinen valmiste, rokote	5 000,—
3) kliininen ravintovalmiste, perusvoide	3 000,—
4) korvausjärjestelmän piiriin hyväksytyyn valmisteeseen uusi pakkaus-koko hakemukselta	1 200,—

5) vahvistetun hinnan korotushakemus hakemuksen ensimmäiseltä valmisteelta	1 200,—
6) 5-kohdassa tarkoitettun hakemuksen kultakin seuraavalta valmisteelta	300,—
7) lääkelain 21 §:n 4 momentissa tarkoitettu, erityisluvalla toimitettava lääkevalmiste, kun kysymyksessä on	
a) valmistajan tai maahantuojan uusi hakemus	300,—
b) edellä mainitun hakijan määräaikaisen luvan uusintahakemus	100,—
c) potilaskohtainen hakemus	70,—
8) ilmoitus myyntiluvan haltijanmuutoksesta	500,—

2 §

Maksulliset liiketaloudelliset suoritteet

Sellaiset lausunnot ja palvelut, jotka eivät välittömästi liittyä hinnanvahvistushakemuksen käsittelyyn tai kuulemismenettelyyn, lääkekorvauslautakunta hinnoittelee liiketaloudellisin perustein.

N:o 1614

3 §

Vapautus maksusta

Jos valmisteen myynti on vähäistä tai sen voidaan arvioida muodostuvan vähäiseksi, maksua ei erityisestä sairaanhoidollisesta syystä peritä.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1995

4 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Vanhempi hallitussihteri Anja Kairisalo